

Зашто је важно бити писмен?

Почетак историје и настанак првих цивилизација везани су за једно од највећих открића тог времена – проналазак писма. Помоћу њега људи су успевали да забележе и сачувају своје идеје и искуства. То знање је наредним генерацијама омогућило даљи напредак. Како тада, тако и данас – писменост пружа могућност напретка свакоме од нас.

Некада је описмењавање било доступно само дечама из највишег слоја друштва. Тада је „бити писмен” значило имати способност читања и писања. Данас већина деце иде у школе у којима се учи много више од слова, али за сва друга учења и знања неопходна је писменост. Значај описмењавања је немерљив, јер отвара безброј могућности за даљи развој. Савладавањем читања и писања, откључавамо ризнице знања и свет писаних речи. Док корачамо кроз тај свет, обогаћујемо свој речник, ум и живот. Читајући књиге, отварамо врата нових светова, дружимо се са јунацима које у њима срећемо и развијамо креативност. Из тих светова се враћамо с неком чудесном вером у то да је у животу све могуће, да можемо остварити сваки циљ који замислимо. Вера је један од највећих дарова коју нам писменост пружа.

Писменост је основа нашег напретка и образовања. Она се развија заједно са нама, докле год смо спремни да учимо. Захваљујући знању и образовању, свако од нас може досегнути велике ствари у животу. То нам потврђују записи о људима из прошлости. Они су користили своју писменост да постану велики научници или истраживачи. Чак и онима који немају овако велике снове, писменост пружа могућност да кроз читање уживају у бројним авантура; да уместо једног проживе стотине других живота. Свако ко чита, прошириваће своје видике, сазнати нешто ново или открити неку поуку. Нама, који умемо да читамо, књиге могу послужити и као „превозно средство” до било које дестинације. Ако смо спремни да раширимо крила маште, уз књиге можемо „прелетети” читав свет. Осим неизмерног уживања и незаборавних авантура, стећи ћемо и знања непроценљиве вредности. Стога је ова част највеће богатство на свету.

Нажалост, и данас постоје људи којима није пружена прилика да се описмене. Ми, који смо схватили колико је важно описмењавање, морамо учинити све да дата нам привилегија буде привилегија свих. Тиме ћемо и овај свет учинити бољим.

Од настанка писмености до данас многе генерације ђака имају могућност да уче, напредују и остваре своје снове. Без писане речи то не би било могуће. Многа знања из прошлости би заувек нестала. Писменост нам отвара пут ка развоју и даје нам шансу да постанемо све што пожелимо, а то је нешто што сваки човек заслужује. Ради тога се морамо трудити! Не смемо дозволити да међу будућим генерацијама буде неписмених! Никада не знамо ко би од њих могао записати нешто што би овај свет заувек променило на боље.

Лана Ђурић, ученица 6₃